

O čemu maštamo u seksu: kinkovi i fetiši

Riječi kojima se sve više razbacuje i koje sve češće čujemo u kontekstu razgovora o seksu i seksualnosti su 'kink' i 'fetiš'. No što one zapravo znače? Kada je nešto kink, a kada je nešto fetiš? I postoji li granica između onoga što nam je prihvatljivo i onoga što ipak odlazi predaleko?

'Fetiš' je pojam koji je povijesti duže poznat te se u psihologiji koristio kako bi opisao seksualne fiksacije i asocijacije na razne načine. Danas se psihologija odmaknula od freudovskih pretpostavki da seksualni fetiši dolaze od muškog straha od kastracije i percepcije majke i žena kao kastriranih od penisa, i sličnih definicija i interpretacija. Fetiš se trenutno definira kao trajna seksualna fiksacija nekim objektom ili dijelom tijela, koji nisu genitalije. Osoba koja ima fetiš ne može postići seksualnu uzbuđenost i zadovoljstvo bez prisutnosti objekta fetiša. U tom smislu, fetišizam je parafilija tj. atipično seksualno ponašanje i/ili interesi koji utječu na seksualni život tako da ga fokusiraju isključivo na objekt fetiša.

No riječ 'fetiš' često se koristi u puno širem kontekstu, pa i onda kada ne označava parafilije. Ljudi pričaju o fetišima kada žele osloviti i neke blaže seksualne interese, one koji ih uzbuđuju i pružaju im zadovoljstvo, ali im nisu nužni kako bi mogli uživati u i prakticirati seksualne aktivnosti. Ako se vodimo nekim trenutno uvriježenim definicijama iz područja seksualnosti, takvo korištenje riječi 'fetiš' zapravo ne bi bilo točno. Takve interese prikladnije bi bilo nazvati 'kink'.

'Kink' označava sve seksualne interese, sve ono što nas uzbuđuje i napaljuje, i što na ovaj ili onaj način inkorporiramo u svoj seksualni život. Kink nije parafilija, dakle nije nužan da bi se postiglo uzbuđenje i zadovoljstvo, ali nije ni na odmet. Kinkovi se često definiraju i kao seksualni interesi koji su neuobičajeni, no teško je povući granicu između onoga što jest uobičajeno i onoga što nije. Kako u društvu ne postoji ništa što jest ili nije 'normalno', tako ne postoji niti 'normalan' seks.

Postoji samo ono što društvo smatra 'normalnim' iliti normativnim, a to se razlikuje i od društva do društva, ali i od pojedinca do pojedinca. Nekima će uobičajeni seks biti misionarska poza i penetracija penisom u vaginu, a već oralni seks smatrat će neuobičajenim i tako ga možda svrstati u sferu kinka. Nekima će vezanje ruku i

pokrivanje očiju biti pomalo opasno i kinky, a drugima će biti vrlo regularan dio seksualne prakse. Ja zato ne definiram kink kao nešto neuobičajeno ili nešto predstavljeno kao 'zločesto' ili 'opasno', već samo kao specifične seksualne interese.

Već i samo razmišljanje o našim seksualnim interesima, tj. kinkovima, može biti uzbudljivo i napaljujuće. Budući da je seksualnost obavijena u takav sram i stigmatu, pogotovo kod žena, mnoge žene uopće si ne dopuste razmišljati o tome što zapravo u seksu žele. Možda smatraju da je o takvim temama pogrešno i perverzno razmišljati (iako zapravo nema ništa loše u perverziji). Možda samo prihvaćaju ono što njihov partner želi u seksu, misleći da je samo to dovoljno i za njih. A ako nas je sram i razmišljati o vlastitim kinkovima, vjerojatno tu temu nećemo započinjati niti s partnerom.

No istina jest da svatko od nas ima vlastite i specifične kinkove jer svatko od nas ima osobne seksualne interese i stvari koje ju privlače i uzbuđuju. Ne možemo očekivati da nas sve napaljuju iste stvari, da nam svima odgovaraju iste poze i isti pristupi. Čak i kada zamišljamo 'normalan' ili uobičajen seks, ne zamišljamo iste stvari. Također, ne možemo očekivati da se te naše preference neće mijenjati. Možemo željeti različite stvari u seksu iz dana u dan, a svakako i kroz život.

Kinkovi ne moraju biti opasni. Upravo zato što svatko od nas ima ono nešto što ga napaljuje i uzbuđuje, oni mogu biti bilo što. Neki od često spominjanih kinkova ili specifičnih stvari koje nas privlače i napaljuju su vezanje ruku, pokrivanje očiju, glasno uzdisanje, izgovaranje prostota, povlačenje za kosu, oralni seks, zajedničko masturbiranje, udaranje i lupkanje, igranje uloga, edging, davanje ili primanje naredbi, oblačenje u određene materijale poput čipke ili kože...

Ali kink zaista može biti štogod, bitno je samo prepoznati ga. Kada razmišljamo o svojim seksualnim interesima, korisno je osvijestiti da to nisu neke apstraktne stvari i ponašanja koja je teško opisati. Naprotiv, trebalo bi ih specifično osloviti i u detalje razraditi. Čak i ako su nam takvo razmišljanje i razgovor teški, to je upravo do srama i stigme koji blokiraju našu seksualnost. Jer jednom kada prepoznamo i oslovimo svoje kinkove, kada znamo opisati ono što nas uzbuđuje i što želimo, tada to možemo početi i sigurno prakticirati.

Istraživanje kinkova daje nam priliku da istražujemo vlastitu i partnersku seksualnost i užitak. Važno je to raditi sigurno i svjesno kako ne bismo prešli tuđe ili vlastite granice ugone i pristanka. Zato i stavljam toliki naglasak na prepoznavanje i oslovljavanje vlastitih kinkova. Jer tek tada možemo početi definirati što želimo da se dogodi i pod kojim uvjetima. Ako isprobavate neki kink koji je malo opasniji, poput vezanja ili udaranja, svakako bi se trebalo informirati kako se u takvu igru upustiti sigurno. Za vezanje je recimo bitno znati kako zavezati partnera ili partnericu bez da se prekine cirkulacija. Za udaranje je važno imati na umu koji dio tijela se udara (stražnjica i

bedra često su dobra opcija), čime, te paziti na jačinu koju je potrebno gradirati.

Svaka seksualna aktivnost trebala bi imati i sigurnu riječ. Sigurna riječ jest nešto što u potpunosti zaustavlja što god se dešava, jer partneru ili partnerici ne odgovara ili jer se prelaze neke granice, i zahtjeva da partneri provjere je li sve u redu. Sigurna riječ često se navodi kao obvezna u jačim kinky igrama poput BDSM-a, no ja smatram da ju uvijek treba imati. Pa makar imali najuobičajeni seks koji vam je 'normalan', uvijek se može desiti da vam nešto prestane odgovarati i da poželite stati.

Ono što određuje koji kinkovi su prihvatljivi, a koji prelaze granicu jest upravo to - naše osobne granice. Dokle god svi uključeni daju pristanak, sve je u redu. Pristanak mora biti slobodno dan, reverzibilan, informiran, entuzijastičan i specifičan. Konkretno, svi moraju znati na što točno pristaju te slobodno i entuzijastično u to ući, kao što u svakom trenu mogu i upotrijebiti sigurnu riječ i prekinuti aktivnost. I to nije istina samo na žešće kinky igre, nego na apsolutno svaku seksualnu aktivnost u koju se upuštamo, bilo da ju nazivamo kinkom ili ne.

Piše: Paula Brečak

Web: www.thewolfnomad.com

Instagram: www.instagram.com/thewolfnomad

Powered by: www.lelo.com

Instagram: https://www.instagram.com/lelo_official

Facebook: <https://www.facebook.com/LELO.Official>